



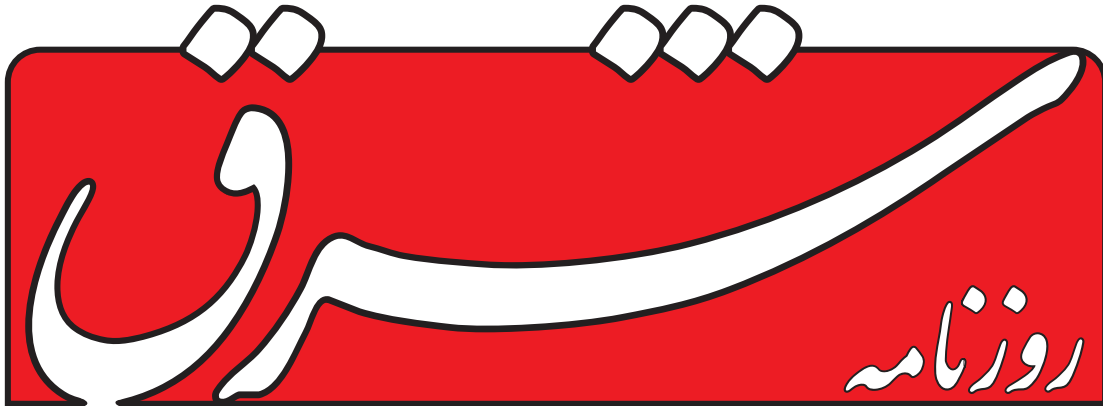
نجفی، شهردار منتخب تهران، در صداوسیما:

مشکل قلبی ندارم

گروه جامعه: محمدعلی نجفی که چند روز پیش با نظر اعضای منتخب شورای شهر پنجم تهران به عنوان گزینه شهرداری برگزیده شده، در اولین گفت‌وگوی خود پس از انتخاب با بیان اینکه بودجه سال ۹۶ شهرداری ۱۷ هزار و ۹۰۰ میلیارد تومان است...

صفحه ۱۷

یکشنبه ۲۲ مرداد ۱۳۹۶ - ۲۰ ذی‌قعدة ۱۴۳۸ - ۱۳ آگوست ۲۰۱۷



آغاز گمانه‌زنی‌ها درباره رئیس شورای شهر پنجم تهران

محسن هاشمی و صندلی ریاست شورا

گروه جامعه: «هنوز تصمیمی نگرفته‌ایم؛ ولی با کناره‌گیری رسمی آقای مسجدجامعی تکلیف ریاست شورا تا حد زیادی مشخص شد». این چکیده پاسخ تعدادی از اعضای منتخب شورای شهر پنجم تهران در پاسخ به این سؤال «شرق» است...

صفحه ۱۷

سال چهاردهم - شماره ۲۹۳۵ - ۲۰ صفحه - ۲۰۰۰ تومان

سرمقاله

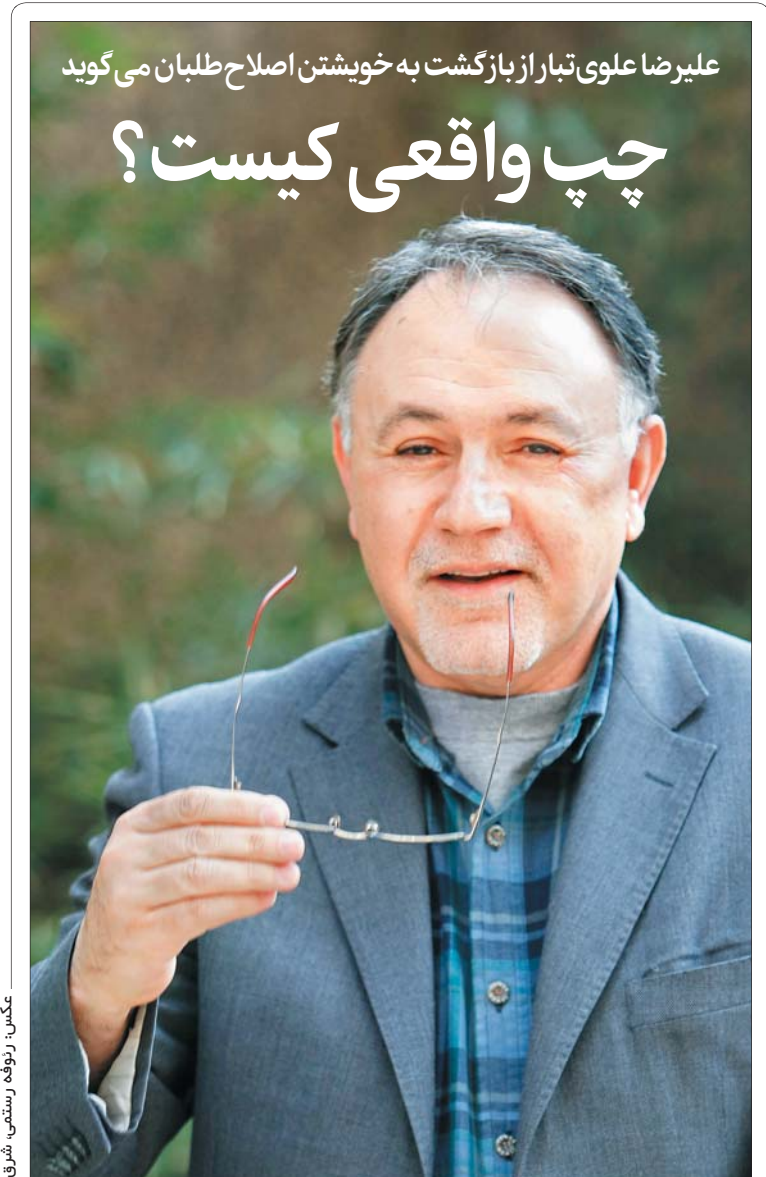
سوء ظن به کابینه

احمد غلامی . سردبیر



این هم کابینه روحانی، کابینه‌ای که دنبال دردهای نمی‌گردد. روحانی دردهای بسیاری کشیده تا این کابینه را با یک وزیر غایب به مجلس معرفی کند. با اینکه حسن روحانی فرصت زیادی برای ارائه فهرست داشت، اما در شتابی ضروری از وزرای پیشنهادی رونمایی کرد تا کابینه را از سوءظن و حاشیه رسانه‌های موافق و مخالف و دخل و تصرف‌های ناخواسته در امان نگه دارد. کابینه دوازدهم، بیش از پیش، هم‌دلی اصولگرایان معتدل و محافظه‌کاران سنتی را با روحانی برانگیخت و انتظارات اعتدالیون (حوارسیون) رئیس‌جمهور را منطقی کرد. در این میان، اصلاح‌طلبان سرد و گرم چشیده روزگار به حمایت بدون چشم‌داشت از روحانی پایبندند. آنان درصدد حفظ اتحاد و انسجام بین دولت و مجلس و اصلاح‌طلبان بیرون از قدرت‌اند. این رویکرد، رویکردی استراتژیک است که بزرگان اصلاح‌طلب به آن باور دارند. آنان با پذیرش واقعیت سیاست ایران با حداقل انتظارات پیش می‌روند، تا در شرایط مساعدتر بتوانند گام‌هایی بزرگ بردارند. قطعا این طرز سیاست‌ورزی در محدوده قدرت معنا می‌یابد. دور از صحنه قدرت، هر جناح سیاسی می‌تواند به حداکثرها بیندیشد. این بیرون یا درون «تکنولوژی قدرت» بودن، خصیصه‌های منحصر به خود را دارد. آنان که از دور دستی بر آتش سیاست دارند، معتقدند اگر قرار بود این کابینه در شرایطی عادی انتخاب شود، باز هم اصلاح‌طلبان سهمی بیشتر نداشتند. مبنای این استدلال، سبک و سیاق و سباق روحانی است که او را به نهادهای رسمی و اصولگرایان معتدل و اعتدالیون حلقه وفاداران نزدیک می‌کند. درستی یا نادرستی این باور در موضع‌گیری اصلاح‌طلبان نسبت به روحانی تغییری نمی‌دهد. در نظر آنان، حتی کابینه‌ای تماما اصولگرا که بتواند دیدگاه‌های اصلاح‌طلبانه روحانی را عملیاتی کند و موجب کاهش تنش‌های سیاسی شود، در این شرایط مطلوب است. مهم نیست چه طیفی در رأس کار باشد، مهم گسترش آزادی و توسعه جامعه مدنی است که این روزها تندرترین گروه‌های سیاسی نیز دست‌کم از آن دم می‌زنند و به‌رغم میل‌شان به آن تن داده‌اند. این مفاهیم‌اند که سیاست را شکل می‌دهند، نه افراد و جایگاه‌شان. آنچه امروز طیف‌های سیاسی اصولگرا و اصلاح‌طلب را در پی خود می‌کشاند، پیشروی جامعه به‌سوی آزادی و پاک‌فشن جامعه مدنی است. چندان مهم نیست که چه گروه‌هایی بیشتر به آزادی باور دارند و یا به آن وفادارند. مطالبات مردم سیاست را شکل می‌دهد. دست‌زد زدن به سینه کسانی که تا دیروز اعتقادی راسخ به آزادی نداشتند و امروز دم از آزادی می‌زنند، به توسعه آزادی و جامعه مدنی کمکی نمی‌کند. وگرنه با سوءظن می‌توان گفت، روحانی با استفاده مساعد از شرایط نامساعد، کابینه‌ای را چیده که کابینه خودش است، کابینه‌ای به کام خود و به نام دیگران. این نگاه کسانی است که بیرون از مدار قدرت، مردم را به انفعال ترغیب می‌کنند. ناگفته پیداست که انفعال خلق بیرون از مدار قدرت در سیاست اثرگذار است، اما تئوریه‌کردن انفعال به‌منایه انفعال به انسداد سیاست می‌انجامد. روحانی در مجلس راه دشواری پیش‌رو ندارد. تنها نگرانی این است که موضع‌گیری برخی نمایندگان را منافع‌شان تعیین کند و اینکه، نمایندگان تازه‌کارند که تحت‌تأثیر نمایندگانی قرار بگیرند که بیش از آینده دولت و اصلاح‌طلبان، در بند مصالح و منافع خویش‌اند. بی‌تردید نقش اصلاح‌طلبان اصل برای عبور دادن کابینه از مجلس تعیین‌کننده است.

ادامه در صفحه ۴



عکس: روفیقه رستیمی، شرق

علیرضا علوی تبار از بازگشت به خویشتن اصلاح‌طلبان می‌گوید

چپ واقعی کیست؟

صفحه ۶

زنگنه رونمایی کرد:

مرد دوم تخلیفات نفتی

انعقاد قرارداد ۳۰ دکل نفتی در یک شب در دولت احمدی‌نژاد

هم پای احمدی‌نژاد در میان است و باز هم لایه با سران دولت قبل. هرچند ماجرای این پرونده با پرونده بابک زنجانی آغاز شد و پایان آن نیز با رونمایی از تخلیفات گسترده در دولت قبل برای انعقاد قرارداد ۳۰ دکل در یک شب! قرارداد دکل‌هایی شامل ۲۰ دکل خشکی و ۱۰ دکل دریایی که همه به‌صورت ویژه از سوی یک فرد و آن هم با سفارش ویژه دفتر رئیس‌جمهور وقت، به امضا رسیده است. به؛ باز

شرق: آغاز وزارت بیژن نامدار زنگنه در وزارت نفت، با رونمایی از تخلیف بزرگ تاریخ نفتی ایران از سوی بابک زنجانی آغاز شد و پایان آن نیز با رونمایی از تخلیفات گسترده در دولت قبل برای انعقاد قرارداد ۳۰ دکل در یک شب! قرارداد دکل‌هایی شامل ۲۰ دکل خشکی و ۱۰ دکل دریایی که همه به‌صورت ویژه از سوی یک فرد و آن هم با سفارش ویژه دفتر رئیس‌جمهور وقت، به امضا رسیده است. به؛ باز

گزارش «شرق» از دیدار «امیدی‌ها» و ۱۰ وزیر پیشنهادی

گزینه‌های وزارت روی صندلی داغ

رحمانی فضلی: نمی‌گذارند استاندار زن بگذارم



چهرمی: مسئول شش‌مردم نبودم



سلطانی فر: حکم فوتبالیست‌ها هنوز قطعی نیست



آوایی: تازه متوجه شدم درویشم



صفحه ۲

گزارش . اندیشه

مراد فرهادپور درباره مفهوم زمان از منظر رهایی: تأملاتی درباره زمان انقلابی

از او، مراد فرهادپور ضمن تأکید بر فعلیت انقلاب در جهان امروز با مثال‌هایی ملموس کوشید برخی سوءتعبیرها و ابهام‌های حول‌وحوش زمان انقلاب را به صورت سلیبی بررسی کند. اکثر سوءتعبیرهای درون مفهوم زمان انقلاب به مفهوم «روز بعد» برمی‌گردد که در بسیاری موارد به غافل‌گیری‌های تراژیک - کمیک می‌انجامد. به زعم فرهادپور، حال انقلابی حالی است که در آن واحد هم یکدست است و هم چندپاره. از یک طرف، با مشارکت در زمانی مواجهیم که در آن گذشته و آینده با پس و پیش دیگر معنایی ندارد. از طرف دیگر، این زمان درعین حال زمان بروز

کشورها، اتحادیه‌ها، شرکت‌های بین‌المللی، و بانک‌ها که همه با مسئله پایان‌پذیر همسازگردن زمان‌های ناهم‌ساز مواجهند. او به بحران دموکراسی از منظر زمانمندی‌های متفاوت و ناهم‌ساز اشاره کرد. برخورد زمان‌های سیاسی، اقتصادی و قانونی فرم دموکراسی سیاسی غربی را مختل کرده و دموکراسی میان زمان‌های گوناگون ناهمگرا و ناسازگار گیر کرده است. عمادیان به آرای ماسیمیلیانو تومبا و دنیل بن سعید به‌عنوان دو متفکری پرداخت که آثارشان عرصه تلاش برای پاسخگویی به این مسائل و جدی‌گرفتن شبکه تودرتوی زمانمندی‌هاست. پس

گروه اندیشه: پنجشنبه گذشته نشست بررسی «زمان از منظر رهایی» در مؤسسه پرسش با سخنرانی بارانه عمادیان و مراد فرهادپور برگزار شد. در این نشست ابتدا بارانه عمادیان به بنیان‌های فلسفی و هستی‌شناختی بحران مارکسیسم پرداخت. او بنیان فلسفی و هستی‌شناختی این بحران را مفهوم «زمان» دانست، چون تبدیل خود زمان به یک اصل ثابت بهترین راه خنثی‌کردن مارکسیسم انقلابی است. از این منظر، تأکیدنهادن بر زمان و تکثر زمانمندی‌های گوناگونی که با سرعت‌ها و در جهات متفاوت حرکت می‌کردند یگانه راه فهم جهان امروز ماست، جهان

با پرتاب موشک ماهواره‌بر سیمرخ در هفتم مرداد، موضوع برنامه موشکی ایران دوباره به سطح اخبار روز کشیده شد. در نخستین واکنش، سخنگوی وزارت خارجه آمریکا دو بار این پرتاب را «تقلض قطع‌نامه ۲۳۳۱» خواند و یک‌بار هم آن را «ناسازگار با قطع‌نامه‌های شورای امنیت» دانست. سفیر آمریکا در سازمان ملل حدود یک هفته بعد از پرتاب موشک سیمرخ متعاقباً در نامه‌ای به نمایندگی از طرف سفارت انگلیس، فرانسه و آلمان به دبیرکل، از کوترش و شورای امنیت خواست که به موضوع توجه کنند. در این نامه، ادعا شده موشک ماهواره‌بر سیمرخ اگر به‌عنوان یک موشک بالستیک پیکربندی مجدد شود، می‌تواند بیش از ۳۰۰ کیلومتر برد داشته و از ظرفیت لازم برای حمل یک کلاهک اتمی برخوردار باشد و در نتیجه این پرتاب یک گام تهدیدآمیز و تحریک‌آمیز از سوی ایران است و نهایت اینکه «برنامه درازمدت ایران برای توسعه موشک‌های بالستیک همچنان با قطع‌نامه ۲۳۳۱ ناسازگار است و اثرات بی‌ثبات‌سازی منطقه دارد». در نامه همچنین، از کوترش خواسته شده که «به‌طورکامل و جامع درباره برنامه موشکی بالستیک و فعالیت‌های پرتابی ایران به شورای امنیت گزارش دهد». هدف از ارسال این نامه برای دبیرکل این است که موضوع در گزارش دبیرکل و نیز گزارش تسهیل‌کننده در دسامبر منعکس شود و به‌این‌ترتیب شورا فرصت باید تا موضوع را بررسی کند. نخستین بار نیست که موضوع آزمایش‌های موشکی ایران در چارچوب قطع‌نامه ۲۳۳۱ مطرح می‌شود. این فرایند تقریباً به همین شکل در دوره گزارش‌دهی اول دبیر کل در اسفند ۱۳۹۴ ارتباط با آزمایش قیام یک و شهاب سه انجام شده بود. دبیرکل متعاقباً گزارش کرد در این رابطه اجماعی بین اعضای شورا درباره اینکه آزمایش مذکور چگونه با قطع‌نامه ۲۳۳۱ مرتبط می‌شود، شکل نگرفته است. در بهمن ۱۳۹۵ نیز بعد از اینکه ایران تأیید کرد موشک خرمشهر را آزمایش کرده، فرایند مشابهی طی شد. فقط در دوره دوم گزارش‌دهی شش‌ماهه دبیرکل، صحبتی از موضوعات موشکی در گزارش نبود. دبیرکل در گزارش مورخ ۳۰ دسامبر ۲۰۱۶ نوشت «اطلاعی درباره انجام فعالیت‌های از سوی ایران در ارتباط با موشک‌های بالستیک دریافت نکرده است».

حرف اول

موشک‌های ایران و موضع آمریکا

کوروش احمدی . کارشناس روابط بین‌الملل



با پرتاب موشک ماهواره‌بر سیمرخ در هفتم مرداد، موضوع برنامه موشکی ایران دوباره به سطح اخبار روز کشیده شد. در نخستین واکنش، سخنگوی وزارت خارجه آمریکا دو بار این پرتاب را «تقلض قطع‌نامه ۲۳۳۱» خواند و یک‌بار هم آن را «ناسازگار با قطع‌نامه‌های شورای امنیت» دانست. سفیر آمریکا در سازمان ملل حدود یک هفته بعد از پرتاب موشک سیمرخ متعاقباً در نامه‌ای به نمایندگی از طرف سفارت انگلیس، فرانسه و آلمان به دبیرکل، از کوترش و شورای امنیت خواست که به موضوع توجه کنند. در این نامه، ادعا شده موشک ماهواره‌بر سیمرخ اگر به‌عنوان یک موشک بالستیک پیکربندی مجدد شود، می‌تواند بیش از ۳۰۰ کیلومتر برد داشته و از ظرفیت لازم برای حمل یک کلاهک اتمی برخوردار باشد و در نتیجه این پرتاب یک گام تهدیدآمیز و تحریک‌آمیز از سوی ایران است و نهایت اینکه «برنامه درازمدت ایران برای توسعه موشک‌های بالستیک همچنان با قطع‌نامه ۲۳۳۱ ناسازگار است و اثرات بی‌ثبات‌سازی منطقه دارد». در نامه همچنین، از کوترش خواسته شده که «به‌طورکامل و جامع درباره برنامه موشکی بالستیک و فعالیت‌های پرتابی ایران به شورای امنیت گزارش دهد». هدف از ارسال این نامه برای دبیرکل این است که موضوع در گزارش دبیرکل و نیز گزارش تسهیل‌کننده در دسامبر منعکس شود و به‌این‌ترتیب شورا فرصت باید تا موضوع را بررسی کند. نخستین بار نیست که موضوع آزمایش‌های موشکی ایران در چارچوب قطع‌نامه ۲۳۳۱ مطرح می‌شود. این فرایند تقریباً به همین شکل در دوره گزارش‌دهی اول دبیر کل در اسفند ۱۳۹۴ ارتباط با آزمایش قیام یک و شهاب سه انجام شده بود. دبیرکل متعاقباً گزارش کرد در این رابطه اجماعی بین اعضای شورا درباره اینکه آزمایش مذکور چگونه با قطع‌نامه ۲۳۳۱ مرتبط می‌شود، شکل نگرفته است. در بهمن ۱۳۹۵ نیز بعد از اینکه ایران تأیید کرد موشک خرمشهر را آزمایش کرده، فرایند مشابهی طی شد. فقط در دوره دوم گزارش‌دهی شش‌ماهه دبیرکل، صحبتی از موضوعات موشکی در گزارش نبود. دبیرکل در گزارش مورخ ۳۰ دسامبر ۲۰۱۶ نوشت «اطلاعی درباره انجام فعالیت‌های از سوی ایران در ارتباط با موشک‌های بالستیک دریافت نکرده است».

ادامه در صفحه ۴

یادداشت

انصاف در عالم سیاست

گسترده‌ترین و دشوارترین وزارتخانه در آن دولت منصوب شد و همین زن در اعتراض به اقدامات خسران برای کشور به بار نیاورده بود. نظری افکند و منصوب‌انداعن کرد که شاید در یک مورد - فقط همین یک مورد- نمره قبولی می‌گیرند؟ مدیران دولت‌های نهم و دهم به‌گونه‌ای عمل کردند که دولت بعدی به‌درستی می‌گوید سال‌ها باید از میراث آنها آواربرداری کند. اما آیا به عملکرد همین گروه در حوزه زنان نیم‌نگاهی شده تا بتوان قضاوت منصفانه‌تری درباره آنان داشت؟ اولین وزیر زن در

زنان از عرصه عمومی پیش می‌رفته و براساس آمارها تا اندازه‌ای هم در اجرائی‌کردن آن موفق عمل کردند. گفته شده دیدگاه‌های سنتی، عمده‌ترین دلیل انتخاب‌نکردن زنان برای مقام وزارت از سوی مسئولان دولت دوازدهم اعلام شده است (نقل‌قول از خانم سیاوشی، نماینده محترم مجلس در سایت مهرخانه). پس مدیران دولت دهم چگونه توانستند در سایه همین دیدگاه، وزیر زن منصوب کنند؟ آیا نباید با رعایت انصاف، فقط در این مورد به آنها نمره قبولی داد؟

آیا در حوزه سیاست که به نظر می‌رسد اخلاق در آن اعتبار چندانی ندارد و بنا به مصلحت می‌توان تمام حقیقت را نگفت، مفهومی به نام «انصاف» را می‌توان به‌کار برد؟ آیا می‌توان به یک مورد از مجموعه اقدامات گروهی از سیاست‌گذاران

ژاله شادی‌طلب جامعه‌شناس



برای درج تبلیغات خود در وبسایت روزنامه شرق با ما تماس بگیرید

دومین روزنامه پربازدید ایران در فضای مجازی

۸۸۱۹۲۸۷۷-۸۸۱۹۳۹۷۹

sharghdaily.ir

خبر به وقت شرق



به تلگرام شرق پیوندید

@sharghdaily